

for, at lokale erhvervsinteressenter o.lign., kan tage initiativ til etablering af passende lokaliteter, der uden udgift for staten kan stilles til rådighed af disse interessenter for den veterinære grænsekontrol som led i regionsudviklingen. Forslaget giver således mulighed for, at en forudsætning for oprettelse/opretholdelse af veterinære grænsekontrolsteder bliver lokal finansiering. Det er ikke hensigten med forslaget at kræve oprettelse/opretholdelse af grænsekontrolsteder, men alene tillade dette i områder, hvor der måtte være ønske om et grænsekontrolsted med de nævnte finansielle forudsætninger.

Mængden af varer fra tredjelande, der skal kontrolleres ved de enkelte veterinære grænsekontrolsteder, er ikke konstant.

Det foreslås derfor, at ministeren på baggrund af behovet for grænsekontrol i fremtiden bemyndiges til at nedlægge visse eksisterende grænsekontrolsteder, hvor der ikke sker eller ventes at ville ske indførsel i et omfang, der kan berettiggere opretholdelsen af grænsekontrolstederne, uanset at disse måtte være finansieret af lokale interessenter. Ministeren kan på nuværende tidspunkt nedlægge de statsfinansierede grænsekontrolsteder, men med den foreslåede lokale finansiering vurderes der at være behov for hjemmel til at nedlægge disse, såfremt det på baggrund af behovet findes hensigtsmæssigt.

Der er indgået aftaler mellem EU og Island og mellem EU og Norge om grænsekontrol, som medfører, at disse lande ikke længere er at betragte som et tredjeland i forbindelse med grænsekontrollen. Medens aftalen med Norge er generel, er aftalen med Island begrænset til fisk og fiskeprodukter. Disse aftaler medfører, at varer, der indføres fra tredjelande til Danmark via Norge og Island, ikke skal kontrolleres i Danmark. Det må derfor antages, at visse grænsekontrolsteder, især i det nordlige Jylland, vil blive overflødige.

Kontrol af direkte landinger af fisk foretages af Fiskeridirektoratet, medens den øvrige veterinære kontrol, herunder af fiskemel til foder, foretages af kreds- og grænsedyrlægeembederne. Udgifter til den veterinære grænsekontrol afholdes på nuværende tidspunkt af staten, dog med indtægt i form af opkrævet brugerbetaling i henhold til direktivet om veterinærkontrolafgifter (96/43/EF).

Det vurderes, at direktivet alene giver adgang til at fastsætte regler om opkrævning af betaling fra importørerne henholdsvis i forhold til antallet af partier fisk, der kontrolleres, og for den tid, der anvendes til udførelsen af selve kontrollen af de øvrige levende dyr og animalske produkter. Det vurderes således, at direktivet ikke giver adgang til at fastsætte regler om op-

krævning af brugerbetaling for omkostninger, der påløber i de tidsrum, hvor personalet og faciliteterne er til rådighed, men ikke udfører eller anvendes til kontrol. Omfanget af disse omkostninger afhænger af antallet af grænsekontrolsteder, idet den samlede importmængde må antages at være nogenlunde konstant uanset antallet af indførselssteder.

Det foreslås derfor, at der indsættes en bestemmelse, hvorefter ministeren kan fastsætte regler om, i hvilket omfang udgifterne i forbindelse med drift af grænsekontrolstederne afholdes af staten. Formålet hermed er at skabe grundlag for, at samtlige omkostninger, der er forbundet med drift af de veterinære grænsekontrolsteder, og som ikke kan pålægges importører/eksportører, dækkes af interessenterne i kontrolstederne. Interessenterne kan være havne, erhvervsorganisationer, handelsstandsforeninger, enkeltvirksomheder, færgeruter m.v., der ser en fordel i, at lokalområdet kan tilbyde veterinær grænsekontrol.

Da grænsekontrolstederne vil skulle betjenes fra de kommende statslige fødevarerregioner med statsansat personale, vil der fra statens side ud fra en ressourcemæssig betragtning være en samfundsmæssig interesse i ikke at oprette for mange kontrolsteder.

Med henblik på at opnå den størst mulige fleksibilitet for erhvervslivet uden at tilsidesætte statens interesser foreslås indført en adgang for ministeren til at indgå frivillige aftaler om etablering og drift af grænsekontrolsteder.

Til stk. 1

Bestemmelserne om fysiske faciliteter, der stilles til rådighed for den veterinære grænsekontrol, muliggør anlæg og drift af kontrolstederne af andre end staten. Bestemmelserne er ikke et konkret krav til interessenter om at oprette et grænsekontrolsted, men en frivillig, finansieringsmæssig forudsætning for, at et grænsekontrolsted kan oprettes/opretholdes. Ministeren vil kunne stille krav om, at de faciliteter, der stilles til rådighed uden udgift for staten, skal opfylde de krav, der er fastlagt i fællesskabsbestemmelserne. Ejerne af kontrolstederne vil således være forpligtet til for egen regning at sørge for, at faciliteterne til stadighed lever op til de direktivfastsatte krav.

Veterinær grænsekontrol foretages alene ved indførsel fra og udførsel til lande, der ikke er medlemmer af EU. Bestemmelsen tager imidlertid højde for indgåelse af aftaler om veterinær grænsekontrol mellem EU og tredjelande, f.eks. Norge og Island jf. ovenfor, hvorefter disse tredjelande i relation til grænsekontrol er at betragte på linje med medlemmer af EU.